

hedsmæssige risici, også bør være ansvarlige for, at risiciene elimineres eller reduceres. For at sikre at aktørerne – d.v.s. virksomhederne – har kontrol med de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici i overensstemmelse med lovforslaget eller regler i medfør heraf, skal de etablere et ledelsessystem for sikkerhed og sundhed. Risiciene skal nedbringes til et niveau, der er »så lavt, som det er rimeligt praktisk muligt«. Udtrykket er en oversættelse af det engelske »as low as reasonably practicable« og forkortes ALARP. Virksomhederne skal i en såkaldt sikkerheds- og sundhedsredogørelse (SSR) dokumentere, at dette er sket i overensstemmelse med deres ledelsessystem. SSR vil være det centrale dokument i tilsynsmyndighedernes behandling af ansøgninger om tilladelser og godkendelser efter lovforslaget.

ALARP-princippet er et internationalt anerkendt og anvendt princip i offshorebranchen. Det anvendes fortrinsvis af myndighederne i lande med offshoreaktiviteter, hvor sikkerhed og sundhed offshore har høj prioritet. Princippet benyttes også i andre sammenhænge, hvor risikovurdering og -reduktion udgør et væsentlig element. ALARP-princippet svarer helt til arbejdsmiljølovens princip om, at sikkerheds- og sundhedsforholdene skal være fuldt forsvarlige under hensyntagen til samfundets tekniske og sociale udvikling, hvori der indgår et proportionalitetsprincip om afvejning af den opnåede risikoreduktion med omkostningerne hertil. Når det foreslås, at ALARP-princippet lægges til grund i lovforslaget frem for det tilsvarende princip på arbejdsmiljøområdet på land, skyldes det hensynet til den væsentlige internationale dimension i den danske offshorebranche. Det har klar sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning, at den nationale lovgivning bygger på den internationale offshoreindustri forståelse af begreber og principper. Operationelt indebærer kravet om at nedbringe risiciene efter ALARP-princippet, at først og fremmest skal alle konkrete krav og anvisninger samt grænseværdier i love og regler ubetinget overholdes. Dernæst skal virksomhederne vurdere, om det er muligt helt at fjerne eller at nedbringe de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici yderligere. Sidstnævnte gælder også i de tilfælde, hvor lovgivningen ikke indeholder konkrete anvisninger eller grænseværdier, men alene brede og funktionelle krav.

– Virksomhedernes administrative byrder skal begrænses, dvs. at de byrder, som myndighederne i medfør af forslaget pålægger virksomhederne, skal udformes og tilrettelægges således, at virksomhe-

dernes administrative byrder ikke er større end, hvad hensynet til sikkerhed og sundhed nødvendiggør. Dette princip harmonerer med regeringens generelle tiltag vedrørende lettelse af virksomhedernes administrative byrder. Erfaringerne fra administrationen af havanlægsloven viser, at procedurer i forbindelse med tilladelser og godkendelser kan forenkles. Derudover vil lettelserne først og fremmest kunne opnås gennem fortsat implementering af de førnævnte principper. Dette vil muliggøre en udvikling af myndighedernes tilsyn til i højere grad end nu at være rettet mod virksomhedernes ledelsessystem, dvs. deres styring og dokumentation af sikkerheds- og sundhedsforholdene offshore.

3. Formål

Lovforslaget, som indeholder nye og mere præcise bestemmelser i forhold til havanlægsloven, vil styrke retsgrundlaget med vægt på styring og dokumentation af sikkerhed og sundhed. En moderne, gennemskelig og brugervenlig lovgivning vil desuden lette procedurerne i det løbende samspil mellem tilsynsmyndigheden og virksomhederne. Lovforslaget retter samtidigt op på eksisterende retlige uklarheder. Målsætningen er, at sikkerheds- og sundhedsniveauet i den danske del af Nordsøen fortsat skal være blandt de højeste i Nordsølandene. Med introduktionen af ALARP-princippet påhviler det virksomhederne at sørge for at nedbringe de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, så meget som det er rimeligt praktisk muligt i overensstemmelse med den tekniske og sociale udvikling i samfundet, i modsætning til havanlægsloven, hvor dette påhviler myndighederne gennem regeldannelsen.

4. Væsentlige ændringer i forhold til nuværende lovgivning

En række bestemmelser i hovedbekendtgørelsen, bekendtgørelse nr. 711 af 16. november 1987 om sikkerhed m.v. på havanlæg (sikkerhedsbekendtgørelsen) og i bekendtgørelserne nr. 127 af 6. marts 1996 om arbejdets udførelse m.v. på havanlæg og nr. 128 af 6. marts 1996 om indretning af arbejdssteder m.v. på havanlæg er indarbejdet i lovforslaget.

Havanlægsloven fra 1981 er på væsentlige punkter meget generel og indeholder begrænsede, men til gengæld meget brede bemyndigelser til ministeren til at fastsætte nærmere regler om sikkerheds-, sundheds- og miljøforhold. I sammenligning hermed er lovforslagets bemyndigelser til ministeren mere konkrete og præcise. Bemyndigelser er bl.a. nødvendige for fortsat at kunne sikre gennemførelse af det betydelige antal EU-retlige forpligtelser, som findes på området.